Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

16. juuni 2021 *

Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Laualampi kujutav registreeritud ühenduse disainilahendus – Varasem ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise alus – Eristatavuse puudumine – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 6

Kohtuasjas T-187/20,

Davide Groppi Srl, asukoht Plaisance (Itaalia), esindajad: advokaadid F. Boscariol de Roberto, D. Capra ja V. Malerba,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: L. Rampini,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses oli

Viabizzuno Srl, asukoht Bentivoglio (Itaalia),

mille ese on hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 23. jaanuari 2020. aasta otsuse (asi R 126/2019-3) peale, mis käsitleb Viabizzuno ja Davide Groppi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president V. Tomljenović, kohtunikud P. Škvařilová-Pelzl ja I. Nõmm (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik R. Ūkelytė,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 9. aprillil 2020,

arvestades kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 14. juulil 2020,

arvestades Üldkohtu kirjalikku küsimust pooltele ja sellele küsimusele antud vastuseid, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 9. ja 18. detsembril 2020,

arvestades 27. jaanuaril 2021 toimunud kohtuistungil esitatut,

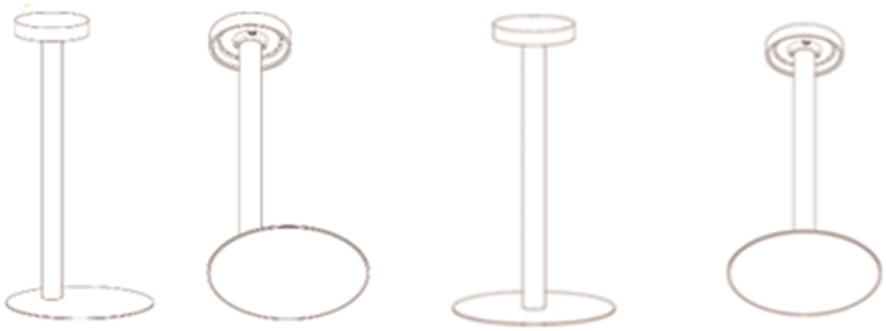
on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja Davide Groppi Srl esitas 16. juulil 2014 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142) alusel taotluse – mis rahuldati – registreerida numbriga 2503680-0001 käesolevas asjas vaidlusalune ühenduse disainilahendus, mis on kujutatud järgmiselt:

2 Tooted, mille puhul kasutamiseks vaidlusalune disainilahendus on ette nähtud, kuuluvad 8. oktoobri 1968. aasta tööstusdisainilahenduste rahvusvahelise klassifikatsiooni Locarno kokkuleppe (muudetud) klassi 26-05 ja vastavad kirjeldusele „valgustid“. Taotlus avaldati 21. juuli 2014. aasta väljaandes *Bulletin des dessins ou modèles communautaires* nr 2014/133.

3 EUIPO apellatsioonikoja menetluse teine pool Viabizzuno Srl esitas 3. märtsil 2017 EUIPO-le määruse nr 6/2002 artikli 52 alusel vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse.

4 Kehtetuks tunnistamise taotluse alusena tugines ta määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktile b koostoimes sama määruse artiklitega 4–6 seoses 22. septembril 2011 registreeritud varasema disainilahendusega nr 1294664-0010, mis on kujutatud järgmiselt:

5 Hageja taotles 4. augustil 2017 menetluse peatamist põhjusel, et esitatud on varasema ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotlus.

6 Tühistamisosakond rahuldas 22. novembril 2018 kehtetuks tunnistamise taotluse, kuna vaidlusalune disainilahendus ei olnud eristatav määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses.

7 Hageja esitas 17. jaanuaril 2019 määruse nr 6/2002 artiklite 55–60 alusel EUIPO-le kaebuse.

8 EUIPO kolmas apellatsioonikoda jättis 23. jaanuari 2020. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) hageja kaebuse rahuldamata. Ta leidis, et:

– asjaolu, et varasem disainilahendus on kehtetuks tunnistatud, ei ole tähtis, kuna oluline on üksnes see, kas see on avalikustatud;

– vaidlustatud disainilahendusega hõlmatud toote asjatundlikku kasutajat tuleb pidada selle tööstussektori laua- ja aiavalgustite turupakkumistega kursis olevaks isikuks;

– autori vabadusaste on väga suur;

– asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje võrdlusest nähtub, et vaidlustatud disainilahendus tingib *déjà vu*-kogemuse, kuna asjaomased disainilahendused kujutavad lampe, mis koosnevad samast kolmest erialdiseisvast osast (lambialus, -jalg ja -kuppel), mis on visuaalselt peaaegu identsed;

– erinevused, mis on seotud lambialuse lihtsa ja sileda pealispinnaga vaidlusaluse disainilahenduse puhul, samas kui varasema disainilahenduse puhul on lambialus kahekordne ning kahe kinnitusavaga, ei mõjuta otsustavalt asjaomastest disainilahendustest jäävat üldmuljet, kuna need erinevused esinevad kasutamise käigus sageli varjatud osa juures, on tingitud tehnilistest nõuetest ega muuda olematuks lampide kahe muu koostisosa suurt sarnasust;

– hageja väidetud erinevust lambialuse, -jala ja -kupli proportsioonide tasandil on võimalik tajuda alles pärast kõigi kolme osa üksikasjalikku mõõtmist, mida asjatundlik kasutaja ei tee, ning see ei ole pealegi asjakohane, kuna asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje võrdlus peab toimuma sünteesi teel.

Poolte nõuded

9 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolelt.

10 EUIPO palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata.

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

11 Hageja põhjendab oma hagi sisuliselt üheainsa väitega, et rikutud on määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b koostoimes sama määruse artikliga 6. See väide koosneb kahest osast, millest esimene käsitleb asjaomaste toodete kategooria määratlemisel ja teine kõnealustest disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel tehtud vigu.

12 Ainsa väite mõlemaid osi, mis puudutavad apellatsioonikoja väidetavaid eksimusi määruse nr 6/2002 artikli 6 kohaldamisel, tuleb käesoleval juhul analüüsida koos.

13 Vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 25 lõikele 1 võib ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistada üksnes selle lõike punktides a–g, eelkõige punktis b loetletud juhtudel, nimelt kui see ei vasta sama määruse artiklites 4–9 sätestatud tingimustele.

14 Vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 punktile b loetakse disainilahendus eristatavaks, kui vastava ala asjatundjale jääv üldmulje sellest erineb kõikide nende disainilahenduste jäetud üldmuljest, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud enne kuupäeva, mil esitati registreerimistaotlus, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva.

15 Veel on määruse nr 6/2002 artikli 6 lõikes 2 täpsustatud, et eristatavuse hindamisel võetakse arvesse autori vabadusastet disainilahenduse väljatöötamise käigus.

16 Määruse nr 6/2002 põhjendusest 14 ilmneb, et disainilahenduse eristatavuse kindlakstegemisel tuleb arvesse võtta toote laadi, mille puhul disainilahendust kohaldatakse või milles see sisaldub, ning eelkõige tööstusharu, kuhu see kuulub, samuti disainilahenduse loonud autori vabadusastet.

17 Ühenduse disainilahenduse eristatavust hinnatakse sisuliselt neljast etapist koosneva analüüsi teel. Selle analüüsi käigus tehakse esiteks kindlaks nende toodete tööstusharu, milles või mille puhul kasutamiseks on disainilahendus ette nähtud, teiseks tehakse lähtuvalt toodete otstarbest kindlaks nende asjatundlik kasutaja ja asjatundlikku kasutajat silmas pidades tehakse kindlaks see, mil määral on ta kursis asjaomaste toodete varasemate kunstiliste lahendustega ja kui tähelepanelik ta on sarnaste ja erinevate aspektide suhtes disainilahenduste võrdlemisel, kolmandaks tehakse kindlaks autori vabadusaste disainilahenduse väljatöötamisel, mille mõju eristatavusele on pöördvõrdeline, ning neljandaks tehakse seda arvesse võttes kindlaks asjatundlikule kasutajale vaidlustatud disainilahendusest ja mis tahes varasematest disainilahendustest, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud, eraldi võetuna jääva üldmulje võimaluse korral otsese võrdlemise tulemus (vt 13. juuni 2019. aasta kohtuotsus Visi/one *vs.* EUIPO – EasyFix (Sõidukitele mõeldud sildihoidja), T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika).

18 Kuna on selge, et varasem disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 tähenduses avalikustatud, tuleb kontrollida, kas on põhjendatud need apellatsioonikoja hinnangud, mis puudutavad esiteks vaidlusaluse disainilahenduse asjatundliku kasutaja ja disainilahendusega hõlmatud toote kindlaksmääramist, teiseks autori vabadusastet disainilahenduse väljatöötamisel ja kolmandaks asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje võrdlust.

19 Kõigepealt tuleb märkida, et EUIPO tühistas 30. oktoobril 2018 varasema disainilahenduse.

20 Hageja rõhutas apellatsioonikojas seda asjaolu, et väita, et apellatsioonikoja menetluse teise poole esitatud kehtetuks tunnistamise taotlus tuleb rahuldamata jätta. Apellatsioonikoda lükkas selle kriitika vaidlustatud otsuse punktis 12 tagasi, rõhutades, et „asjaolu, et varasem ühenduse disainilahendus on vahepeal kehtetuks tunnistatud, ei tühista – vastupidi sellele, mida väidab [vaidlusaluse disainilahenduse] omanik kaebuse põhjendustes – varasema ühenduse disainilahenduse loogilist ja õiguslikku eeldust[, milleks] ei ole mitte selle disainilahenduse kehtivus, vaid selle avalikustamine, mida pealegi ei ole vaidlustatud“.

21 Sellise analüüsiga, mida hageja ei ole Üldkohtus ka vaidlustanud, tuleb nõustuda, kuna vaidlusaluse disainilahenduse registreeringu vastu esitatud kehtetuse alus on see, mis tuleneb määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktist b.

22 Nimelt seisneb määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktide a ja b aluseks olev loogika selles, et takistada selliste disainilahenduste registreerimist, mis ei vasta tingimustele, mis õigustavad nende kaitset, ja eelkõige tingimusele, mis puudutab nende „uudsust“ ja „eristatavust“ nimetatud määruse artikli 5 ja artikli 6 tähenduses, mitte aga varasema disainilahenduse kaitsmises.

23 Selles osas erinevad määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktides a ja b esitatud kehtetuks tunnistamise põhjused nendest, mis on ette nähtud näiteks sama määruse artikli 25 lõike 1 punktis e, mille eesmärk on kaitsta eristava tähise omanikku selle tähise kasutamise eest disainilahenduses. Kuna sellise põhjuse eesmärk on varasema õiguse kaitse, siis tuleb asuda seisukohale, et juhul, kui selle vastu esitatud kehtetuks tunnistamise hagi rahuldatakse, muudab see ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise menetluse esemetuks (9. septembri 2015. aasta kohtuotsus Dairek Attoumi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, T-278/14, ei avaldata, EU:T:2015:606, punkt 24).

24 Sellist lahendust ei saa siiski üle kanda määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktides a ja b nimetatud põhjustele, mis ei asetu ainult varasema õiguse omajale pakutava asjaomase õiguse kaitse konteksti. Nimelt nähtub kohtupraktikast, et sellistele põhjustele võib põhimõtteliselt tugineda iga isik (13. juuni 2019. aasta kohtuotsus Sõidukitele mõeldud sildihoidja, T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 64).

25 Mis täpsemalt puutub disainilahenduse eristatavuse hindamisse määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b alusel koostoimes selle määruse artikliga 6, siis tuleneb selle määruse põhjendusest 14, et see peaks seisnema selle kindlakstegemises, kas disainilahendust vaatlevale asjatundlikule kasutajale jääv üldmulje erineb selgelt muljest, mis jääb mis tahes olemasolevast disainilahendusest.

26 Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis b koostoimes artikliga 6 sätestatud kehtetuks tunnistamise põhjuse analüüsi raames on varasema disainilahenduse ainus ülesanne tuua välja, milliseid kunstilisi lahendusi on varem juba kasutatud. See kujutab endast asjaomase tootega seotud, enne asjaomase disainilahenduse taotluse esitamist avalikustatud olemasolevaid disainilahendusi (vt selle kohta 7. veebruari 2019. aasta kohtuotsus Eglo Leuchten *vs.* EUIPO – Briloner Leuchten (Lamp), T-767/17, ei avaldata, EU:T:2019:67, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika). Varasema disainilahenduse kuulumine nende olemasolevate disainilahenduste hulka tuleneb ainuüksi selle disainilahenduse avalikustamisest.

27 Seega on oluline asjaolu, et varasem disainilahendus on avalikustatud, mitte aga selle registreeringu kehtivusest tuleneva kaitse ulatus.

Üldmulje, mis jääb asjaomastest disainilahendustest asjatundlikule kasutajale

28 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktides 15–17, et kuna vaidlusaluses disainilahenduses on kujutatud „valgusteid“, siis on asjatundlik kasutaja see isik, kes valgustit kasutab ja kes eeldatavasti tunneb laua- ja aiavalgustite turupakkumisi.

29 Hageja heidab apellatsioonikojale ette, et viimane samastas kaks erinevat toodet, nimelt laualambid ja aialambid. Esiteks väidab ta, et nende toodete kindlaksmääramine, milles või millel kasutamiseks on disainilahendus ette nähtud, on esitatud üldmulje võrdlemise eeltingimus. Ta lisab, et üksnes vaidlusaluse disainilahenduse registreerimistaotluses esitatud toote sõnalise kirjelduse arvessevõtmine ei ole piisav ning et vajaduse korral tuleb arvesse võtta ka disainilahendust ennast. Teiseks väidab ta, et laualambid ja aialambid erinevad oma olemuse, funktsiooni ja otstarbe poolest, isegi kui need kuuluvad valgustite laiemasse kategooriasse.

30 EUIPO vaidleb neile argumentidele vastu.

31 Niisiis tuleb esiteks selle toote kindlaksmääramiseks, milles või millel kasutamiseks on vaidlustatud disainilahendus ette nähtud, võtta arvesse nii kõnealuse disainilahenduse registreerimistaotluses esitatud sellekohast viidet, ent vajaduse korral ka disainilahendust ennast niivõrd, kuivõrd see täpsustab toote olemust, otstarvet või funktsiooni. Selline disainilahenduse enda arvessevõtmine võimaldab nimelt kindlaks teha selle registreerimisel viidatud laiema tooteliigi, kuhu toode kuulub (vt selle kohta 18. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Ümmarguse reklaameseme kujutis, T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 56).

32 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlusaluse disainilahenduse registreeringus on nimetatud valgusteid üldiselt. Peale selle ei anna vaidlusaluse disainilahenduse enda analüüs täiendavat teavet. Sellest tuleneb üksnes, et toode, mida see disainilahendus hõlmab, on lamp, ilma et oleks võimalik kindlaks teha, kas see on mõeldud kasutamiseks spetsiaalselt sise- või välisvalgustina.

33 Seega määratles apellatsioonikoda õigesti, et asjaomased kaubad on üldiselt „valgustid“.

34 Mis lisaks puutub hageja argumentidesse, mis tuginevad väidetavatele erinevustele asjaomaste disainilahendustega hõlmatud toodete vahel, siis tuleb rõhutada, et asjatundliku kasutaja ja tema tähelepanelikkuse astme, autoril disainilahenduse väljatöötamisel olnud vabadusastme ja võimalik ka, et sellele asjatundlikule kasutajale jääva üldmulje võrdlemisel on tähtis selle sektori tuvastamine, millesse kuuluvad tooted, milles või millel kasutamiseks disainilahendus on mõeldud (vt selle kohta 20. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus PepsiCo *vs.* Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punktid 53, 59 ja 73), ent see ei tähenda siiski, et asjaomaste disainilahendustega hõlmatud tooted on sarnased või kuuluvad samasse sektorisse.

35 Nimelt ei sisalda määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkt b ühtegi sellist toodete sarnasuse tingimust, mis oleks samaväärne Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1) artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses segiajamise tõenäosuse hindamise tingimusega. Kui disainilahenduse kaitse seada sõltuvusse selle toote olemusest, milles või millel seda on kasutatud, oleks tulemuseks hoopis selle kaitse piiramine ainult nende disainilahenduste suhtes, mis kuuluvad konkreetsesse sektorisse, mis aga oleks vastuolus määruse nr 6/2002 loogikaga (vt selle kohta ja analoogia alusel 21. septembri 2017. aasta kohtuotsus Easy Sanitary Solutions ja EUIPO *vs.* Group Nivelles, C-361/15 P ja C-405/15 P, EU:C:2017:720, punktid 91–95).

36 Mis teiseks puutub „asjatundliku kasutaja“ kindlaksmääramisse, siis tuleb märkida, et määruses nr 6/2002 ei ole seda mõistet määratletud. Sellest mõistest tuleb aga siiski aru saada nii, et see jääb kaubamärgiõiguses kasutatava mõiste „keskmine tarbija“ – kellelt ei eeldata mingeid eriteadmisi ning kes üldiselt ei võrdle vastandatud kaubamärke otseselt – ning mõiste „spetsialist“ – põhjalike tehniliste teadmistega ekspert – vahele. Niisiis võib mõistest „asjatundlik kasutaja“ aru saada nii, et see ei tähista mitte keskmise tähelepanelikkuse astmega kasutajat, vaid kasutajat, kes on kas tulenevalt isiklikust kogemusest või vastavas valdkonnas ulatuslike teadmiste tõttu erilise valvsusega (20. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus PepsiCo *vs.* Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 53).

37 Asjatundliku kasutaja tähelepanelikkuse astme kohta tuleb märkida, et kuigi ta ei ole selline, nagu piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas keskmine tarbija, kes tajub disainilahendust tavaliselt tervikuna ega uuri selle eri detaile, ei ole asjatundlik kasutaja ka ekspert või spetsialist, kes oleks võimeline üksikasjalikult tähele panema vastandatud disainilahenduste puhul esineda võivaid minimaalseid erinevusi. Niisiis viitab täiend „asjatundlik“ sellele, et olemata disainer või tehniline ekspert, tunneb see kasutaja asjaomase valdkonna erinevaid disainilahendusi, on tal teataval määral teadmisi nende disainilahenduste tavaliste elementide kohta ning tulenevalt huvist asjaomaste toodete vastu on tema tähelepanelikkuse aste neid tooteid kasutades suhteliselt kõrge (vt selle kohta 20. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus PepsiCo *vs.* Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 59).

38 Seda kohtupraktikat arvestades ei teinud apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 15–17 viga, kui ta sedastas, et kasutaja on isik, kes kasutab valgusteid, milleks lambid on, ja kes eeldatavalt on teadlik selle tööstussektori turupakkumistest.

Autori vabadusaste

39 Kohtupraktikast nähtub, et autori vabadusaste disainilahenduse väljatöötamisel määratletakse eelkõige sellest lähtudes, millised piirangud tulenevad toote või selle osa tehnilisest funktsioonist tingitud vältimatutest omadustest või millised piiranguid tulenevad selle toote suhtes kehtivatest õiguslikest nõuetest. Need piirangud toovad kaasa selle, et teatavad tunnused muutuvad tavapäraseks ja on paljude asjaomase toote disainilahenduste puhul ühised (18. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Ümmarguse reklaameseme kujutis, T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 67).

40 Autori vabadus on selles kontekstis tegur, mis pigem võimaldab muuta vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse hinnangu varjundirikkamaks, mitte aga iseseisev tegur, mis määrab kindlaks nõutava vahe kahe disainilahenduse vahel selleks, et neist üks saaks olla eristatav. Teisisõnu on autori vabadusaste tegur, mis võib muuta asjatundlikule kasutajale igast disainilahendusest jääva üldmulje kohta tehtavat järeldust kindlamaks (või vastupidi, varjundirikkamaks) (vt 6. juuni 2019. aasta kohtuotsus Porsche *vs.* EUIPO – Autec (Mootorsõidukid), T-209/18, EU:T:2019:377, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Autori vabadusastme mõju eristatavusele varieerub nimelt vastavalt pöördvõrdelisuse reeglile. Seega, mida vabam on autor disainilahenduse väljatöötamisel, seda vähem mõjutavad asjatundjast kasutajale jäävat üldmuljet võrreldavate disainilahenduste vahelised pisierinevused. Mida piiratum aga on autor disainilahenduse väljatöötamisel, seda enam mõjutavad vastandatud disainilahenduste vahelised pisierinevused asjatundjast kasutajale jäävat üldmuljet. Teisisõnu muudab autori suur vabadusaste kindlamaks järelduse, et märkimisväärsete erinevusteta disainilahendustest jääb asjatundlikule kasutajale sama üldmulje ja seetõttu ei ole vaidlustatud disainilahendus eristatav. Autori väike vabadusaste, vastupidi, ajendab järeldama, et disainilahenduste piisavalt silmapaistvate erinevuste tulemusel on asjatundlikule kasutajale jääv üldmulje erinev ja seetõttu on vaidlustatud disainilahendus eristatav (vt 13. juuni 2019. aasta kohtuotsus Sõidukitele mõeldud sildihoidja, T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 76 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 22, et see vabadus on väga ulatuslik, isegi praktiliselt piiramatu. Nimetatud hinnanguga, mida hageja ei ole pealegi vaidlustanud, tuleb nõustuda.

Disainilahendusest jääva üldmulje võrdlus

43 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktides 23–35, et üldmulje võrdlusest tuleneb, et vaidlusalusest disainilahendusest jääb *déjà vu*-mulje.

44 Esiteks tuvastas apellatsioonikoda, et asjaomased disainilahendused kujutavad lampe, mis koosnevad kolmest osast ja on visuaalselt peaaegu identsed.

45 Teiseks leidis apellatsioonikoda, et erinevused disainilahenduste vahel ei ole sellised, et välistaksid *déjà vu*-mulje. Ühest küljest ei mõjuta erinevused, mis on seotud lambialuse lihtsa ja sileda pealispinnaga vaidlusaluse disainilahenduse puhul, samas kui varasema disainilahenduse puhul on see kahekordne ning kahe kinnitusavaga, otsustavalt kummastki asjaomasest disainilahendusest jäävat üldmuljet, kuna need erinevused esinevad kasutamise käigus sageli varjatud osa juures, on tingitud tehnilistest nõuetest ega muuda olematuks lampide kahe muu koostisosa suurt sarnasust. Teisest küljest on hageja väidetud erinevust lambialuse, -jala ja -kupli proportsioonide tasandil võimalik tajuda alles pärast kõigi kolme osa üksikasjalikku mõõtmist, mida asjatundlik kasutaja ei tee. See erinevus ei ole pealegi asjakohane, kuna kummastki asjaomasest disainilahendusest jääva üldmulje võrdlus peab toimuma sünteesi teel.

46 Apellatsioonikoja selle hinnangu kahtluse alla seadmiseks viitab hageja kõigepealt asjaomaste disainilahendustega hõlmatud toodete erinevustele. Seejärel väidab ta, et põhjendused, mille alusel apellatsioonikoda leidis, et erinevused asjaomaste disainilahenduste vahel ei ole asjakohased, on

ekslikud. See on nii esiteks põhjenduse puhul, et varasema disainilahendusega hõlmatud toote puhul on lambialus sageli varjatud, teiseks põhjenduse puhul, mis käsitleb varasema disainilahendusega hõlmatud toote puhul lambialuse tehniliste nõuete rõhutamist, ja kolmandaks põhjenduse puhul, mille kohaselt ei muuda ühelt poolt lambialuse erinevused olematuks lambijala ja -kupli suurt sarnasust ning teiselt poolt ei taju asjatundjast kasutaja kahe asjaomase lambi osade proportsioonide erinevust.

47 EUIPO vaidleb kõigile neile argumentidele vastu.

48 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleneb disainilahenduse eristatavus asjatundjast kasutajale jäävast erinevast üldmuljest või tal *déjà vu*-tunde puudumisest seoses mis tahes olemasolevate disainilahendustega, mistõttu ta ei võta arvesse erinevusi, mis on niivõrd vähe silmatorkavad, et ei mõjuta nimetatud üldmuljet, isegi kui tegemist on olulisemate kui tähtsust mitteomavate üksikasjadega, vaid arvestab piisavalt silmatorkavate erinevustega, mis tingivad erineva üldmulje (vt 16. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Antrax It *vs.* EUIPO – Vasco Group (Radiaatorite termosifoon-soojusvahetid), T-828/14 ja T-829/14, EU:T:2017:87, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

49 Disainilahenduse eristatavuse kontrollimiseks tuleb seega omavahel võrrelda esiteks vaidlusalusest ühenduse disainilahendusest jäävat üldmuljet ja teiseks üldmuljet, mis jääb igast varasemast disainilahendusest, millele kehtetuks tunnistamise taotleja võib õiguspäraselt tugineda (22. juuni 2010. aasta kohtuotsus Shenzhen Taiden *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Bosch Security Systems (Sideseadmed), T-153/08, EU:T:2010:248, punkt 24).

50 Erinevused ei ole piisavad, et luua erinevat üldmuljet, kui need ei ole piisavalt silmatorkavad selleks, et asjatundjast kasutaja tajus asjaomaseid disainilahendusi eristada või tasakaalustada disainilahenduste tuvastatud sarnasusi (vt selle kohta 18. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Ümmarguse reklaameseme kuju, T-9/07, EU:T:2010:96, punktid 77–84).

51 Tuleb tõdeda, et apellatsioonikoda leidis õigesti, et vaidlusalune disainilahendus põhjustab *déjà vu* -tunde, mistõttu see disainilahendus ei ole määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses eristatav.

52 Nimelt ilmneb asjaomaste disainilahenduste võrdlusest, et need hõlmavad lampe, mille mõlema lambikuppel on ümar ja jalg on sirge. Mis puutub nende kahe lambi alusesse, siis on neile ühine ringjas kuju ja see, et need on lambikuplist laiemad.

53 Neid sarnasusi arvestades ei saa eespool punktides 48 ja 50 viidatud kohtupraktika tähenduses pidada piisavalt silmatorkavaks erinevusi lambialuse juures, mis on ühel juhul kumer ja kinnitusavadega ning teisel juhul lame ja sile, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 30 õigesti märkis. Sama kehtib varasema disainilahenduse pisut pikema ja peenema jala ja sellest tuleneva lampide osade proportsioonide erinevuse kohta.

54 Sellega seoses tuleb lisaks märkida, et autori erakordselt suur vabadus vaidlustatud disainilahenduse väljatöötamisel piirab eespool punktis 41 viidatud kohtupraktika kohaselt mõju, mis vastandatud disainilahenduste väikestel erinevustel võib disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel olla.

55 Seega leidis apellatsioonikoda õigesti, et vaidlusalune disainilahendus ei ole määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses eristatav, ning järeldas seetõttu, et see on määruse artikli 25 lõike 1 punkti b alusel koostoimes artikliga 6 kehtetu.

56 Seda järeldust ei lükka ümber hageja argument, et asjaomaste disainilahendustega seotud toodete sektorist tuleneb eristav element. Eespool punktides 32 ja 33 esitatud põhjustel ei saa nimelt asuda seisukohale, et vaidlusalust disainilahendust saab kasutada üksnes sisevalgustuseks. Igal juhul, isegi kui eeldada, et asjaomased tooted ei kuulu eespool punktides 34 ja 35 esitatud põhjustel mitte samasse,

vaid pigem naabersektoritesse – sisevalgustite sektor ja välisvalgustite sektor –, ei ole selline erinevus vastukaaluks asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel esile toodud olulistele ühistele tunnusjoontele.

57 Lisaks ei ole vaja analüüsida hageja argumente, mis käsitlevad seda, et eesmärgiga välistada nende lambialuste erinevuste asjakohasus, tugines apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 28 ja 29 vääralt asjaolule, et varasema disainilahenduse alus on sageli varjatud ja et asjaomaste disainilahenduste aluse erinevused on seletatavad tehniliste nõuetega. Nimelt piisab vaidlustatud otsuse punktis 30 esitatud põhjendusest, mille kohaselt need erinevused ei ole piisavalt silmatorkavad, et muuta olematuks vastandatud disainilahendustega hõlmatud lampide osade suurt sarnasust, juba iseenesest apellatsioonikoja hinnangu põhjendatuse kinnitamiseks.

58 Seetõttu tuleb hageja ainus väide tagasi lükata ja järelikult jätta hagi rahuldamata.

Kohtukulud

59 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, jäetakse kohtukulud vastavalt EUIPO nõudele hageja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Davide Groppi Srl-ilt.

Tomljenović Škvařilová-Pelzl Nõmm

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. juunil 2021 Luxembourgis.

Allkirjad